

ΤΙΜΗ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ετήσια ἐν Κύπρῳ Σελίνια..... 8.
 Ἐν τῷ ἑξαετηρικῷ 40

Πᾶσα αἴτησις δεῖν νὰ γίνηται πρὸς τὸν
 ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-
 υῆς δεῖν νὰ φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΘΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
 ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀσθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ
 «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.
 Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
 μαις τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
 Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΙΠΩΝΟΣ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΓΑΘΩΝ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ
 ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 52 φύλλῳ ἡ-
 μῶν λόγον ποιούμενου περὶ τοῦ γνω-
 στοῦ τηλεγράφηματος πρὸς τὸν Μέ-
 γαν τῆς Κύπρου Ἀρμοστήν περὶ τῆς
 μὴ ἐγκαταλείψεως τῆς Κύπρου ἐξε-
 ρράζομεν τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ ἀγ-
 γλικὴ Κυβέρνησις γνωστοποιήσῃ ἐπί-
 σης τί διανύσεται ἐπὶ τέλους νὰ πράξῃ
 ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἡμῶν. Τοῦτο ἰθε-
 ωροῦμεν ὡς φυσικὸν ἐπόμενον τῆς ἀγ-
 γελλομένης διαθεβαίσεως, ὅτι, ἡ Κύ-
 προς δὲν ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῆς Ἀγ-
 γλίας. Διὸ μέγας ἐξεπλάγμεν, ὅτε
 ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστῇ, ἡμεριδὶ
 ἀνέγνωμεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μέγαν
 Ἀρμοστήν τοῦ λόρδου Ρίπωνος, Ὑπουρ-
 γοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἐπιβεβαιούντος τὸ
 προηγουμένον τηλεγράφημά του καὶ
 προστιθεμένου, ὅτι ἐπιθυμῇ νὰ μὴ ἀ-
 φήσῃ νὰ παρέλθῃ τὸ ἐπεισόδιον τοῦ-
 το, πρὶν ἢ σαφηνίσῃ τοὺς λόγους, δι-
 οὗς ἐθεωρήσῃ ἐπ' ἀνάγκης νὰ μετακλη-
 θῶσιν ἐκ Κύπρου οἱ τέσσαρες λόχοι
 τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ἐν τῇ δὲ
 εὐρὲ, εὐκαιρὸν ὁ ἐντιμότερος ὑπουργὸς
 μόνον νὰ ἐπαλείψῃ τὰ πρόσωπα τῶν
 Κυπρίων διὰ θωπευτικῆς χαριτολογίας,
 δηλονότι μετὰ δεικνύσας κατὰ τὴν
 τῆς Κύπρου ἢ Κυβερνήσεως τῆς Ἀνά-
 σης ἐπέσει περὶ τῆς φρονήσεως καὶ
 γενικῶς περὶ τοῦ φιλονόμου χαρακτή-
 ρος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Βεβαίως ὁ κυπριακὸς λαὸς θέλει ὁ-
 ρεῖται ἀπὸ τοῦδε μεγίστην εὐγνωμο-
 σύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνά-
 σης, διότι μετὰ δεκαεξετὴ πείραν ἔ-
 φθασε εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον συμ-
 ρασμα περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν Κυπρί-
 ων, ἀλλὰ φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἀρεταὶ
 τοιαῦται εἶναι νὰ διεγείρωσι φιλοδιαι-
 ον ἀμνησθῇ, ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς
 Κυβερνήσεως, ἐκ τῆς ἐν τῇ φιλαν-
 θρωπείᾳ αὐτῆς φρονῇ ὅτι ἰκανὴ ἀμοι-
 ρῇ λαὸν φιλονόμου εἶναι τὸ νὰ φορο-
 λογῶνται καὶ ἀραιμάσθωνται ὅταν τὸ

δυνατὸν βιασθῇ, ἵνα μὴ ἐπιλήθῃ οὐ-
 τοῖς ποτὲ ἡδύρεξις νὰ ἐγκαταλείψωσι καὶ
 ἀπολέσωσι τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν φυσικόν.

Ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔχῃ, τὸ ἐρ ἡ-
 μῖν ἐσχηματίσαμεν πλέον τὴν πεποί-
 θησιν, ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νὰ ἀναμένω-
 μεν πρὸς ἀγαθὸν παρὰ τῆς πολιτικῆς ἢ
 ἢ ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀπεφάσισε μέ-
 χρι τοῦδε νὰ ἐφαρμόξῃ ἐν Κύπρῳ, καὶ
 οὐδὲν ἐκπέσεται εἰς τὸν κυπριακὸν λαόν
 ἢ τοὺς ἡγερωμένους καὶ μὴ ἰδιοτε-
 λεῖται, παρ' αὐτῷ νὰ σκερθῶσι καὶ
 ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ
 τόπου ἀπὸ τοῦ κατέχοντος ἡμᾶς ἐρι-
 αίου.

Ἐάν ἀφῆτομεν κατὰ μέρος καὶ τὸν
 πρὸς τὴν Τουρκίαν πόρον, ὅστις ἐπε-
 βλήθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ
 χρησιμεύει ὡς καὶ ὅτι ἐκτελεστέως
 ὡς ἐκτελεσθῇ βαθμηδὸν τοὺς πόρους
 τῆς νήσου, ἐάν μὴ ποιήσωμεν μείαν
 καὶ τοῦ πολυδαπάνου τῆς ἐν Κύπρῳ
 διοικήσεως, το ὅποιον ἐπίσης ἐκτελεσ-
 τοὺς πόρους, οἵτινες ἡδύνατο νὰ χρη-
 σιμεύσωνται εἰς ἔργα δημόσια πρὸς ἀνα-
 γέννησιν τοῦ τόπου, ὑπάρχει ὅμως
 ἄλλη τις σκέψις καὶ ἄλλο μέσον, τὸ ὁ-
 ποῖον ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἡδύνατο
 νὰ μεταχειρισθῇ πρὸς τοιοῦτον σκο-
 πόν, ἐάν πράγματι ἐνεργεῖτο ἀγαθὸν
 διαθέσεων πρὸς τὸν τόπον ἡμῶν καὶ
 ἐάν οἱ διευθύνοντες τὰ τῆς νήσου ἡμῶν
 ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἀποικιῶν δὲ ἐ-
 φρόντιζον ἢ μόνον πως νὰ διατηρηθῇ
 πάντοτε ἡ ἐνεστώσα ἀήλια κατὰστα-
 σις τῆς Κύπρου, ἢ ἐξυπηρετοῦσα φαί-
 νεται τὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς σκοποὺς
 τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἡ Ἀγγλι-
 κὴ ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ἐντεῦθεν ἀ-
 πᾶς ἕως ἑκτὸς ἐνός ἢ δύο, περισχεν
 εἰς τὴν Κύπρον ἐνιαυσίαν ἐπιχορήγη-
 σιν, ἢ τῆς κηροζωμένης συμπερισταί με-
 χρι σήμερον εἰς Λ. στερλ. 270.000.
 Ἐάν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνά-
 σης πράγματι ἐνεργεῖτο ἀγαθὸν δια-
 θέσεων πρὸς τὴν Κύπρον, καὶ μόνον τὸ
 ἡμῖν τοῦ ἐν λόγῳ ἀθροίσματος τῶν
 ἐπιχορηγήσεων εἰς εἶδος δαπανῆς
 σύνταγμα καὶ ἐρ' ἀπᾶς εἰς τοιαῦτα δη-
 μόσια ἀντιπροσχωτικά ἔργα εἰς τὰ
 καθίσταται σήμερον τὴν νήσον ἡμῶν οὐ
 μόνον αὐτάρκη καὶ ἀθηρὰν, ἀλλὰ καὶ

τόπον ἐπιζήλον ἐν τῇ Μεσογείῳ, καὶ αὐ-
 τὴ θὰ ἔσῃ πλέον πρὸ χρόνων τὰς ἐπι-
 χορηγήσεις αὐτῆς καὶ ἡ Κύπρος ἀντὶ
 τοῦ νὰ φθίνη καὶ τήκηται, ὡς νῦν ἔχει,
 θὰ ἐξίπεμπε φωνὴν εὐγνωμοσύνης καὶ
 εὐλογίας ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως τῆς
 Ἀνάσης.

Ἀλλ' ὅτι δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε
 δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γείνη ἐν τῷ μέλ-
 λοντι; Εἶπε βεβαίως ἀναιτήρητον ὅτι
 ἡ ἐσωτερικὴ κατὰστασις τῆς χώρας
 δὲν ἐβεβαιώθη, ὅτι πρὸ πάντων τὰ μέ-
 σα τῆς συγκοινωνίας εἶναι ἐλλειπόμενα
 καὶ ἐλλειπνὰ, ὅτι ὁ μόνος τῆς χώρας
 παράγων, ἡ γεωργία, δεῖται συνδρομῆς
 καὶ ἀντιλήψεως, ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ἐξω-
 τερικοῦ συγκοινωνία τῆς νήσου εἶναι
 ἐλλείπουσα καὶ ἐπισύρει τὸν οἶκτον
 τῶν γεωτῶν, καὶ οὕτως ἐάν ἡ Κυβέρνησις
 ἢ ἀγγλικὴ ἀπεφάσιζε νὰ μεριμνήσῃ
 πραγματικῶς περὶ τῆς νήσου ἡμῶν,
 θὰ ἦτο εὐκολώτατον αὐτῇ, ὡς ὑποδει-
 κνόμεν, νὰ ἐπενέγκῃ σύντονον ἰατρει-
 αίαν τῆς κατὰστασεως τοῦ τόπου,
 καὶ νὰ ἀρῇ ἀρ' αὐτῆς τὸν ψόγον καὶ
 τὴν μομφὴν ὅτι μόνον ἐκ τῶν εὐρωπα-
 ῶν Κυβερνήσεων τῶν καταλαβου-
 σῶν χώραν τουρκικὴν ἐξακολουθεῖ νὰ
 ἐφαρμόξῃ ἐρ' ἡμῶν πολιτικὸν σύστημα
 οὐλοῦν καὶ ἀνάξιον ἔθνος χριστι-
 ἀνικὸν καὶ πεπολιτισμένον.

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΜΟΡΤΩΝ

Νομίζοντες, ὅτι εἰς τοὺς ἀναγνώ-
 στας τῆς ἡμεριδὸς ἡμῶν παρέχομεν
 εὐριστόν α γλωσσαι, ἀναδημοσιεύο-
 μεν τινὰ ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Λονδί-
 νου πρὸς ἀττικὴν συνάδελφον, ἀναφε-
 ρόμενα εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν ὀπῶν.
 Καθ' ὅσον ἐξεύρομεν, ἡ ἐργασία αὕτη
 ἐν Κύπρῳ ἐκτελεῖται ἐν ἑμικροτάτῳ
 κύκλῳ ὀπῶν καὶ μόνον σταφυλαὶ
 ἐξάγονται ἐκ Κύπρου, ἀποστελλόμεναι
 εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον ἢ εἰς εὐρύ-
 τερον κύκλον καὶ ἢ εἰς πλείονα εἶδη
 ἐργασίας, ἀπαιτούμενα ὅμως ἰδιαιτέρην
 παρασκευὴν καὶ προσπάθειαν, ὑπάρχει
 σχεδὸν ἄγνωστος παρ' ἡμῖν. Ἐπιθυ-
 μούντες τὸ ἐρ' ἡμῖν νὰ συντελεσθῇ

καὶ ὑποβοηθῶμεν τὸ ἐπιχειρηματικόν
 ἐν τῷ τόπῳ πνεῦμα ἀναδημοσιεύομεν
 ὅτι ἤθελε φανῇ ἡμῖν συμβάλλον πρὸς
 τοῦτο, πεπειθότες, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν
 τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς
 νήσου ἡμῶν.

... Ὁ κ. Μόρτων ἀγαθὸς ὡς Βρετ-
 τανὸς καὶ ἐπεικὴς ὡς χριστιανὸς, ἡ-
 θέλησε νὰ μᾶς ἐδηγήσῃ καὶ εἰς τὰς
 παρὰ τὰ Γραφεῖα τοῦ ἀποθήκας νω-
 πῶν καρπῶν, ὡς νὰ μᾶς ἔλεγε τί ἄλ-
 λο δύνασθε νὰ κάμετε μετ' ὅν ἡλῖος σας
 καὶ τὴν ἀθάνατη γῆ σας.

Ἰδίως εὐάρεστον φθόνον μᾶς ἐπρο-
 ξένησεν ἡ θεία νωπῶν σταφυλῶν ἰσπα-
 νικῶν, εἶδους τοῦ ἰδικοῦ μας ραζακιού,
 ἀλλὰ χοῦδρόρλουδου καὶ σχεδὸν βα-
 ναύσου, διαφοράς πολὺ μεγαλειτέρας
 μετὰ τὴν αὐτῆς καὶ ἐκείνου, ἀπὸ τῶν
 μετὰ τὸ ἰδικὸν μας καὶ τοῦ περιφρήμου
 τσαουσίου τῆς βυζαντινῆς Χρυ-
 σουπόλεως. Αἱ ἰσπανικαὶ αὐταὶ στα-
 φυλαὶ ἦσαν ἐντὸς μικρῶν βαρελίων
 παραγεμισμένων ἀπὸ ροκανίδια φελοῦ.

— Καὶ πόσω διαρκοῦν; ἡρωτήσα-
 μεν.

— Ὅτι τὰς ἔχωμεν μέχρι τοῦ προσε-
 χοῦς Ἀπριλίου!

— Καὶ εἶναι ἀσφαλὴς ἡ μεταφορά
 τῶν;

— Ὅταν μᾶς ἐρχονται πρὶν τὰ πα-
 ραλάβωμεν, ἀνοίγομεν δύο τρία βαρέ-
 λια, καὶ ὅταν τὰ εὐρωμεν εἰς καλὴν
 κατὰστασιν, διατάσσομεν τὴν παρα-
 λάβην. Συνήθως σπανιώτατα εὐρίσκο-
 μεν γαλασμένα.

Ἐξητάσαμεν τὰς τιμὰς καὶ ἡρώ-
 μεν ὅτι ἐάν εἰσῆγετο καὶ παρ' ἡμῖν
 ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς εξαγωγῆς, ὁ ἀμ-
 πελοκλήμων θὰ ἡδύνατο νὰ πωλήσῃ
 τὰς σταφυλάς του, καὶ πρὸς πενήντα
 λεπτά τὴν ὀκτὴν ἀρχικῶς, τῆς τιμῆς
 εἰς ἣν πωλεῖται ἐνταῦθα καλυπτοῦσης
 ὅλα τὰ κέρδη τῶν διαμέσεων.

Πόσον ὀλίγαι γνώσεις χρειάζονται,
 πόσον ὀλίγη θέλησις, πόσον ὀλίγη ἐ-
 νέργεια, διὰ νὰ χρησιμοποιοῖ ἓνας τό-
 πος τὰ προϊόντα του καὶ νὰ μὴ περι-
 έρχεται εἰς κατὰστασιν ἐξαγριώσεως
 ἐλλείψει πόρων ζωῆς. Ἰδοὺ ὅτι οἱ ἐν
 πολλοῖς βαρβαρώτεροι ἡμῶν Ἴσπανοί,
 τὰ θύματα τοῦ κλήρου καὶ τῶν βασι-
 λέων των, τὰ θύματα τῆς πολυκοιρα-

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αἱ ἀρχαὶ κατελήθον ἀπὸ τοῦ Τρωό-
δους εἰς Λευκωσίαν.

—§—

Πᾶν πλοῖον προσερχόμενον ἐξ οἰου-
δήποτε λιμένος ἢ μέρους τῆς Ἀκτῆς
τῆς Προποντίδος, τῆς κειμένης μετα-
τοῦ Σκουτάρεως, ἐξαίρουμένου, καὶ
Παντέρμων, συμπεριλαμβανομένων, ὑ-
ποβάλλεται εἰς δεκαήμερον κάθαρσιν,
ἥτις θὰ τελεῖται ἐν Λάρνακι.

—§—

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην κα-
τέπλευσαν τὸ ἀμερικανικὸν «Sailor
Prince» τῆς ἐταιρίας «Prince Line»
καὶ τὸ «Δάνκελτ», κομίσαν καὶ τὰς
ἐξ Εὐρώπης γραμματοπόρους.

—§—

Ὁ ἐν Λάρνακι γνωστὸς καὶ εὐγενὴς
νέος κ. Γεώργιος Βρουνώνης ἐνυμεύθη
ἐν Ἰταλίᾳ, ἐνθα διαμένει ἀπὸ τινων
ἐτῶν μετὰ τῆς δεσποσύνης Ματθιλοῦς
Bernasconi. Οἱ ἐν Λάρνακι φίλοι τοῦ
εὐχονται πρὸς τοὺς νεογόνους εὐτυχίαν
καὶ μετὸν ἀγαθὸν τὸν συζυγικὸν
βίον.

—§—

Τὴν ἐβδομίδαν ταύτην ἐγένοντο αἱ
κατὰ τοῦ Γαλλοῦρη κατηγορίαι ἐνώ-
πιον τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ κακουργολογί-
ου. ἡ πρώτη ἐπὶ ἀποπειρὰ δολοφονίας,
καὶ ἡ ἑτέρα ἐπὶ φόνον. Τὸ δικαστήριον
κατεδίνατο τὴν πρώτην εἰς ἔξω-
τὴν κατηγόριαν εἰς ἡδὲ τὴν εἰρκτήν, διὰ
δὲ τὴν ἑτέραν εἰς θάνατον. Τρίτη τις
κατηγορία κατὰ τοῦ Γαλλοῦρη ἀπε-
σώθη ὑπὸ τοῦ δημοσίου κατηγέρου
μετὰ τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ.

—§—

Ἡ ἐν τῷ χωρίῳ Ἀραδίππου κατ-
έτος τελούμενη πανήγυρις τοῦ Ἀπο-
στόλου Λουκᾶ ἐγένετο καὶ ἐπέτος λίαν
πολυπληθής.

—§—

Διὰ τοῦ ἀγγλικοῦ «Δάνκελτ» ἐπα-
νέκαμφεν ἐνταῦθα ὁ κ. Ε. Χόαρ. Γεν.
Διευθυντὴς τῶν ταχυδρομείων, μετὰ
τῆς Κυρίας του.

—§—

Ἀπὸ 1ης Ὀδρίου ἀνέλαβε τὰ καθή-
κοντά του ὡς γραμματεὺς τοῦ Διοικη-
τοῦ ὁ κ. Ἀγ. Α. Χριστοφίδης.

—§—

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην ἀνεχώ-
ρησαν ἐκ Λεμεσοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ σαβ-
βάτου ἡγκουροβόλημένα αὐτόθι ἀγγλι-
κὰ θωρηκτὰ «Τραπαλγάρ», «Χούτ»
καὶ «Καμπερτάν». Ἐκ τούτων τὰ
μὲν δύο πρῶτα κατηνύθησαν εἰς Με-
λίτην, τὰ δὲ τρίτον εἰς Ναύπλιον.

—§—

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομίδαν διεπρά-
χθη φόνος ἐν τῷ διμερίσματι Κυβερ-
σίας κατὰ τινος Ὀθωμανοῦ, τὴν δὲ κυ-
ριακὴν κατὰ τινος Χριστιανοῦ ἐν τῷ
χωρίῳ Παύλῳ τῆς ἐπαρχίας Λεμεσοῦ.

—§—

Χρηστὴ καὶ ἐνδραστήριος διαπονήσας ἐτε-
λεύτησε τὴν παρελθούσαν ἐβδομίδαν, ἡ
ISIDE A. MURAT, β. θίσασα εἰς
βαθὺ πένθος συζυγὸν καὶ ἐξ ἀνήλικα
τέκνα. Ἡ κηδεία τῆς μακαρίτιδος ἐ-
γένετο σεμνοπρεπὴς ἐν τῷ ἐ. Λάρνακι
ναὗ τῶν Καθολικῶν, κατ' αὐτὴν δὲ
προσῆλθον οἱ τιμῶντες τὰς ἀρετὰς
αὐτῆς.

Πρὸς τοὺς συγγενεῖς τῆς ἀποθανού-
σης ἐκφράζομεν τὴν εὐχολογίαν ἡμῶν
συλλυπητήρια, αὐτῇ δ' ἐπιφωνούμεν:
Γαίαν ἔχοι ἐλαφρᾶν!

Ἡ ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Μ. Κωνσταντι-
νίδου καὶ Ι. Ἰωαννίδου ἐκπενηνίστα
«ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥ-
ΠΡΟΥ», πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν
σχολείων, εὐρίσκεται πρὸς πώλησιν
παρὰ τοῖς ἰδίοις, καὶ ἐν τῷ βιβλιοπω-
λεῖῳ τῆς «Αἰθρίας» ἐν Λεμεσῷ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τεσ-
σάρων καὶ πλέον τυπογραφικῶν φύλ-
λων, τιμᾶται δὲ ὅντι ὁ γροσίον.

Ἀφίκοι κ. Συντάκτα τοῦ «Νέου Ἑθνικοῦ»

Μετ' ἐπιείκους πραγματικῆς ἐργασίας
ἐν τῇ «Ἐνώσει» διαμαρτυρήσιν τοῦ
κ. Κ. Α. Λοῖζου κατὰ τῆς ἐκδόσεως
εἰσιτηρίων, ἣν κατόπιν πολλῶν παρα-
κλήσεων μὴ ἀνέλαβεν ὁ κ. Π. Θ.
Νικολαΐδης. Ἐκ τούτου πεινόμεθα ὅτι
ὁ κ. Κ. Α. Λοῖζος ἐθουμᾶται ὅσα τῷ
συμπεροῦσι καὶ λησμονεῖ ὅσα δὲν τῷ
συμπεροῦσι.

Ἐθουμᾶται ἂν γὰρ ὅτι κατὰ τὴν ἐν
τῇ Μητροπόλει συνεδρίᾳ ἐξελέγη
ὡς ἐκδότης τῶν εἰσιτηρίων καὶ ὅτι
ἐγένετο ἐπὶ τούτῳ καὶ πρακτικόν, λη-
σμονεῖ δὲ ὅτι κατόπιν μὴ ἐξεβίβωσεν
ὅτι τῷ εἰς ἀδύνατον νὰ ἐκδίδῃ τὰ εἰ-
σιτήρια. ὅπου δὲ τῷ παρατηρήσῃ,
ὅτι πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὸ καθήκον
τοῦ, ἡρνήθη καὶ πάλιν ἐπιμόνω, πα-
ρόντος καὶ τοῦ κ. Π. Θ. Νικολαΐδου,
ὅς καὶ ὑπέδειξεν ὡς ἀρμόδιον διὰ τὴν
ἐκδοσιν τῶν εἰσιτηρίων. Ἀλλ' οὐ γὰρ
ἤρτην καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Μονῇ ἐπέμει-
νον ἀρνούμενος ὁ κ. Κ. Α. Λοῖζος προαθέ-
σας μάλιστα, ὅτι δὲν ἐπιθυμᾷ νὰ ζυ-
λισθῇ χάριν τῶν εἰσιτηρίων. Ἐκτός
ἡμῶν ἔχομεν νὰ ὑποδείξωμεν αὐ-
τῷ καὶ πολλὰ ἄλλα αἰτομὰ πρὸς αἰ-
πὺν ὅτι δὲν δέχεται τὴν ἐκδοσιν τῶν
εἰσιτηρίων.

Ὁ κ. Π. Θ. Νικολαΐδης ἐδέχθη κα-
τόπιν παρακλήσεων, ὡς εἶπομεν, τὴν
προτίδαν ταύτην ἀρτὸν παρητήρησιν αὐ-
τιδούλως ὁ κ. Κ. Α. Λοῖζος καὶ δι-
καίως σήμερον ἀπορῶμεν διὰ τὴν ὡς
ἄνω εἴρηται δημοσιεύσαν ἐν τῇ «Ἐ-
νώσει» διαμαρτυρητὴν του.

ΘΕΟΦ. Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Χ' ΣΑΒΒΑΣ.

Ἐν Λάρνακι τῇ 21 Ὀδρίου 1894.

Ἐφίκοι συντάκτα τοῦ «Νέου Ἑθνικοῦ»

Ἡ γνωστὴ παρ' ἡμῶν τυπογραφικὴ
ἐφημερίς, ἥτις ἐκδίδεται πρὸς ὁ εἶδος
τῆς δημοσιογραφίας, ἔδωκε πάλιν ἐν

σχάτως τὰν ἀδείματα τῆς ἑμπα-
θοῦς καὶ ἐπονεϊσίου πολιτικῆς τῆς,
ἣν τοσάνκις ἐσχηλίτευσαν πᾶσαι ἀ-
νεξαρτέτως αἱ τῆς Κύπρου ἐφη-
μερίδες. Εὐτυχῶς δ' ἐγνώρισεν ἀρ-
κούτως τὸ Κυπριακὸν δημόσιον κατὰ
πόσον ἡ ἀλήθεια, ἡ ἀμεροληψία καὶ
ἡ δικαιοσύνη χαρακτηρίζουσι πᾶν ἔτι
γράφει ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερίς καὶ ὡς ἐκ
τούτου τὰ κατὰ προσώπων γραφόμενά
τῆς οὐδεὶς ἀξιοῦνται πιστεῖν ἢ
προσσχῆς ἢ ἀπαντήσεως. Ἐσκοσε κα-
τὰ τὸ δὴ λεγόμενον ὑπὸ λύπης, διότι
ἤνοιξε τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ μεθ'
ἐλας τὰς προσπάθειάς τῆς δὲν ἐμει-
ναν ἀεργοὶ τινὲς τῶν διδασκάλων, οὗς
βδελύσσεται καὶ μισεῖ μέχρι θανάτου
ὁ ἐλευθὲρ συντάκτης τῆς.

Τινὲς πολῖται.

Λάρνακι τῇ 22)3 Ὀδρίου 94.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

Ὡς ἐκ τῆς ἐπιδεικνύσεως τῆς ἀσθε-
νείας τοῦ Γεώργιου ἐματαιώθη τὸ εἰς
Κέρκυραν ταξιδεῖόν του, καθότι τὸ
συμβούλιον τῶν ἱατρῶν ἐγνωμάτευ-
σεν, ὅτι τοῦτο δύνατον νὰ ἔγῃ κακὰς
συνεπείας καὶ οὕτως ἡ ἀναγκάστη ὁ σε-
πτὸς ἀσθενὴς νὰ διαμείνῃ εἰς Λιβανίαν,
ὅπου δὲν διαβιβάσσονται αἱ περὶ τῆς κα-
ταστάσεως τοῦ εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι
καθ' αὐτὴν ἀπεφασματίζονται ἐμβάλλου-
σιν εἰς μεγίστην ἀητοχίαν πάντας
τοὺς φίλους τῆς εἰρήνης. Ἡς Ἀλέξαν-
δρος ὁ Γ' ὑπῆρξεν ἀέποτε πιστὸς πρό-
μαχος καὶ φρουρὸς. Αἱ πρὸς τὰς ἀτσι-
κὰς συναδέλφους τηλεγραφικαὶ εἰδή-
σεις ἐνῷ μέχρι τῆς 9 Ὀκτωβρίου ἀ-
ναφέρουσιν, ὅτι πᾶσα ἐλπίς ἀ-
πωλῆς θῆται τὴν μὲν 10 καὶ 11 ἀγ-
γέλλουσιν ὅτι ὁ Γ' ὁσπρὸς αἰσθάνεται τὰς
δυνάμεις του ἀνεμευμένους τὴν δὲ 12
ἄλλαι παρουσιάζουσι μικρὰς τινὰς ἐπι-
βεβιωσεις καὶ ἄλλαι παριστῶσι τὴν
θέσιν του ἀπελπιστικῶς τὰ τῆς.

Ἐκ τούτων βεβιαῶς εἰδήσεων δὲν
δύνανται τις εὐτυχῶς ἀγαθὸν τι νὰ
προβλεπῇ καὶ εἶναι λίαν λυπηρὸν
ὅτι εὐρίσκεται εἰς τὰς τελευταίας στιγ-
μὰς ὑπαρξὸς διὰ σώμασαν τὴν ἀνθρω-
πότητα πολυτιμωτάτη.

Ἐν Κοπανάγῃ ἀπηλπισθησαν ἐντε-
λῶς καὶ θεωροῦσιν ὡς ἀρσενικὸν τὸν
θάνατον. Κατὰ δυστυχίαν δ' εἶναι κρί-
σιμος καὶ ἡ κατάσταση τοῦ μεγάλου
δουκὸς Γεωργίου. Ἡ πρὶν κήπουσα Ἀ-
λίκη, μνηστὴ τῆς Τσεζαρέβιτς, ἀπῆλ-
θεν εἰς Λιβανίαν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν
τοῦ Γεώργιου ζῆ ἡτᾶτος νὰ εὐλογησῇ
πρὶ τοῦ θανάτου τοῦ τὴν μελλόνου-
μεν τοῦ Τσεζαρέβιτς.

Νεωτέρᾳ τηλεγραφικῇ εἰδήσει λη-
φθεῖσα ἐνταῦθα παριστᾷ τὴν κατάστα-
σιν τοῦ Γεώργιου εὐμνηστῶν, οὕτως δ' ἀ-
πεφασισμένη ὅτι εἰς Κέρκυραν ταξιδεῖ
τοῦ. Ἡθε προσερχὼς ν' ἀναγγεῖλωμεν
εὐαρίστους εἰδήσεις περὶ τῆς υγείας
τοῦ πολυτιμωτάτου ἀνδρός.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ.

Το ζήτημα τούτο θεωρείται ως το σπουδαιότερον, όπερ μέλλει να έπασχολήται το άγγλικόν κοινοβούλιον κατά την προσεχόν σύνοδον. Πολλοί αντιπρόσωποι του ύπουργείου, ως ο Τριβέλια, ο Έρβέρτος Γλάδστων, ο λόρδος Τσέμμιου και ο Σώου-Λεφίερ κατέστησαν ισχυρώς το ζήτημα της βουλής των λόρδων αντικείμενον δημοσίου συζητήσεως. Όπως δήποτε, τεις λόγοι των τριών πρώτων δεν παρελήθη ψηλαφητή διαθεσίωσις, οράσις τις, εξ ής ήδύνατό τις να συμπεράνη τάς έν τώ ζητήματι τούτω προθέσεις της κυβερνήσεως. Ούχ ούτως όμως έχει και περί του λόγου του πρέσβρου της έπιχωρίου διοικήσεως κ. Σώου-Λεφίερ. Οστις, άγρευών την ή)17 πρό των έν Βροδφόρδη έλκομένων αυτού, ώμίλησεν ως πρέσβρης του πρωθυπουργού και τούτοχρόως κατέδειξεν ότι ο πρωθυπουργός έντός έλπίων ήμερών σκέπτεται να προδύ εις δηλώσεις περί του ζητήματος της άνω βουλής. Ελ των δηλώσεων του Σώου-Λεφίερ δυνάμεθα να εικάσωμεν πως περί των ορονήματων και περί των προθέσεων του πρωθυπουργού, διότι αλ λείπει μεταρρυθμίσις της άνω βουλής, άποτελούσι, καθά παρτηρεί και ο «Ν. Ε. Τύπος», ύποδύλτων, γενομένην άλλαστε και ύπ' αυτού του πρωθυπουργού. Ο Σώου-Λεφίερ έλήρυσεν έν Βροδφόρδη ότι ή έξουσία της άνω βουλής έδει περαιτέρω να περιορισθί. Τα σπουδαιότερα των νομοσχεδίων της κυβερνήσεως άπέρριβθησαν ύπό της βουλής των λόρδων, τού αύτη δέ κατάστασις πραγμάτων δύνάται πλέον να ήται άνεκτή. Έν ή περιπτώσει άπίδανεν άναγκαία έπίκλησις εις την γνώμην της χώρας, τότε δέν θά έπρόκειτο πλέον κατα την έπίκλησιν ταύτην μόνον περί αὐτονομίας της Ίρλανδίας και των λοιπών σημείων του προγράμματος του Νεοκαστέλλου, αλλά περί του ζητήματος πως λυθήσεται το ζήτημα της άνω βουλής.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Έν Μασσαλία κυκλοφορεί ή φήμη ότι ο πρέσβρης της Γαλλικής Δημοκρατίας Καζιμίρ Πιερί σκέπτεται να παραιτηθί εὐθὺς ως συγκληθῶσιν αλ βουλαί.

Ός λόγοι της παραιτήσεως του φέρονται ή αντιδημοτικότης του Καζιμίρ Πιερί, ήτις έπηύξησεν ισχυάτως έλ τινων δηλώσεων, άς έκαμεν πρὸς τοὺς εργάτας των άνορακωρυχείων του, εἰτινες εζήτησαν έλάττωσιν των ὥρων της εργασίας των. Οὐδείς σχετικὸς λόγος εγένετο έν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Μετά τά μεγάλα του Ρουμανικού στρατού γυμνάσια και την στρατιωτικήν έπιθεώρησιν ύπό του βασιλέως, παρετέθη μέγα γεύμα τιμητικόν έν Βιάσλὺη κατά το όπερ έν ο βασιλεύς Κάρολος της Ρουμανίας έρερε την έξής πρόποσιν:

«Μετ' αίσθήματος υπερηφανείας διέτρεξα κατά τάς ήμέρας ταύτας των γυμνασίων, τά άρχαία πεδία τῶν μαχών ένθα ο μέγας πρίγκιψ της Μολδαβίας έκέρδισε την περιφανείαν των νικῶν, νίκην άποφασίσασαν το μέλλον της χώρας και έπιδράσασαν έπί της καταστάσεως της Εὐρώπης. Το όνειμα του Στεφάνου Βόδζ και ή άνδρεία των στρατιωτῶν άντήχησε τότε ανά τον χριστιανικόν κόσμον, αἰ δέ πολεμικαί αὐτοῦ έστρατεύει θά διαιμείνωσι καθ' άπαντα τον ύστερον χρόνον έξοχον παράδειγμα της ρουμανικής φυλής. Η άνδρεία και το πολεμικόν μένος των μεγάλων εκείνων άνδρῶν έκαμε τοὺς άπογόνους των μετά 400 έτα να άπεδώσωσι, διά του αίματος των, το μεγαλεῖον και την αἰξάρτησιν εις την Ρουμανίαν. Χαιρείτω λοιπόν μετ' έδιαζούσης χαράς, έν τοις ιστορικῶς τούτοις τόποις, μέγα μέρος τοῦ στρατοῦ μου, βεβαίως ότι δέν θά λητμονήτη ποτέ την ύψηλήν αὐτοῦ άποστολήν.»

ΠΕΡΙ ΛΑΤΑ.

Κατά την «Ατλαντίδα», άνοίγων την σύνοδον των επσκοπικῶν της Νέας Ίόρκης, ο σεβ. επίσκοπος Πότερ έμνησθη του θανάτου του άρχιεπισκόπου Ζακύνθου Λάτα ως εξής.

«Ομιλῶν περί Άνατολής, άνακαλῶ εις ήν μνήμην και άλλον τινα εκλιπόντα έλ των τάξεων της προσδουούσης εκκλησίας, έν αν μή άίρεσον, και οι μη όντα άμερικανόν ήθέλετε με κατακρίνει. Την αὐτήν πρωίαν πρὸ ένός έτους κατεγοητεύθημεν διά της παρουσίας του άρχιεπισκόπου Ζακύνθου σειςδισμῳ. Διουσίς Λάτα. Πέπειθα, ότι εὐδεις εξ ήμῶν έλησμόνητε την καθολικωτάτην και αἰδελφικωτάτην άγόρευσιν ήν, άπὸ του βήματος τούτου, έν αλάνθιστῳ άγγλικῇ γλώσσει, μάς άπηύθυνεν. Πρὸ δεκαπενθήμερας εἰδοποιήθην περί της τελευτῆς του — άνευ τινός λεπτομερείας — και δέν δύνامي να μη έκπρίσω ένταύθα τάς ενάριστους άναμνήσεις του σπαίου τούτου λόγιου, όστις ήν χήτοχος εξ γλωσσῶν, έμαθήτευσιν εις τά πανεπιστήμια της Χαϊδελεέργης, του Στρασβούργου και Οξφόρδης, και διήγαγε πολιτείαν χριστιανῶν εὐσεβούς, πλήρους συμπαθείας εὐρείας και εὐθύτητος βθείας διά τάς θεμιλωδεις αλληλείας της πίστews. Εἰς τοὺς τοιούτους άνδρας έρείδεται ή έλπις της μεγάλης άνατολικῆς εκκλησίας του μέλλοντος. Άς άπαιτίσωμεν τάς παρα-

κλήσεις μας τῷ Θεῷ, έα τῇ άποστείλῃ πολλούς ποιμενάχας του αὐτοῦ φροήματος και των αὐτῶν γνώσεων.»

Η ΣΠΡΟΓΓΟΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ο έν τη σπρωττορικῇ σχολῇ της Προύστης καθηγητής κ. Ίωαννίδης, μεταβας εις Αθήνας, προσηνέχθη να διδάξη την μέθοδον της καλλιέργειας του μεταξωσκώληκος κατά το έπικρατοῦν έν Προύστη σύστημα, άπηλθε δέ εις Ηελοπόννησον, όπως εκ του συνεγγυς μελετήσῃ τον τρόπον, καθ' έν ενεργείται αὐτή έ. Ηλλάδι και ύποδείξη τά μέτρα της βελτιώσεως. Ο κ. Ίωαννίδης, έφοδισθείς διά συστατικῶν του ύπουργού των έσωτερικῶν κ. Μπουρζιδου πρὸς τάς άρχάς Καλαμών και Λαρτῆς, θά έπιστεφῇ τάς πόλεις ταύτας, θά εξετάσῃ τον σπόρον, τον όποιον μεταχειρίζονται, τά δένδρα τά όποια πρὸς τροφήν τούτου καλλιεργοῦσι και τον τρόπον της μεταξουργίας και θα ύποβάλῃ περί όλων αὐτῶν λεπτομερή πρὸς το ύπουργείον έχθριν. Θά διατυπώσῃ δέ εις το τέλος γνώμην κατά πόσον ή έν χρήσει έν Ελλάδι μέθοδος της καλλιέργειας του μεταξωσκώληκος εἶνε έπιτυχῆς και πως δύνάται να βελτιωθί ή όλως άντικατασταθί.

Μετά την ύποβολήν της εθέσεως ταύτης θά στερθί ή έλληνική κυβερνήτις αν πρέπει να χρησιμοποιήσῃ τάς γνώσεις και την πείρην του κ. Ίωαννίδου, όπως δοθί ζωή εις την βιομηχανίαν ταύτην, έν ή περιπτώσει ή θελί πεισθί, ότι τούτο ήτο κατορθωτόν, ή άπίφρι δέ πραγματοποιούμενον καταφανή ώφέλειαν εις την χώραν.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ.

Η αὐτοκρατορικῇ όλωμ. κυβερνήσις, ποθύσα την επέκτασιν της καλλιέργειας του καφί, άπεράτισε να δολιμάσῃ τὸς έν Τριπόλει της Αφρικῆς γαίτας, αἰτινες εὐρίσκονται εις τον αὐτόν παράλληλον πρὸς τάς χώρας της Γεμένης. Ήδη άγγέλλεται έκειθεν, ότι δύο κυβερνητικοί άπεσταλμένοι εἰδικαί δέ περί την καλλιέργειαν του πόλυτιμου φυτοῦ, έβρασαν εις Τρίπολιν της Αφρικῆς και ήρξαντο έπιώρωπτες τάς γαίτας, όπως έλκίσωσι τάς καλλιήλους πρὸς σποράν.

ΑΤΜΟΝΑΟ-ΙΚΗ ΕΓΓΑΙΡΕΙΑ ΕΝ ΣΥΡΙΑ.

Εἰς των προυχόντων Βηρυτουό νόματι Σουκρῇ Γιαχούς έρίντης εζήτησε το προνόμιον ιδρύσεως αἰμοπλοικῆς εταιρίας, ή όποία θά έκτελή την άκτοπλοικὴν ύπηρεσίαν των πηραλιών της Συρίας. Η πρότασις αὐτοῦ εγένετο άποδεκτή και συνετάχθη το σχετικόν συμβόλαιον και ή συγγραφή τά όποια άπισταλήται εις το ύπουργ-

γειον των ναυτικῶν πρὸς εξέτασιν. Το ύπουργείον έπήνεγκε τάς εξής δύο τροποποιήσεις. Πρῶτον έθεώρησεν άναγκαίον να αναβιδάσῃ εκ 10 εις 20 ο)ο το ποσοστόν, όπερ ο αἰτούμενος το προνόμιον άνέλαβε να πληρώσῃ εις την κυβερνήτιν, εκ των καθαρῶν κερδῶν, δεύτερον δέ προσέθετο και όρον, ότι τα αἰμόπλοια της Μαγσουσε θά προσεγγίζωσι δωρεάν έπί των προκυμαιῶν, άπιδυθρῶν και λοιπῶν, όσα ή εταιρία ήθελε κατασκευάσει πρὸς χρήσιν των ιδίων αὐτῆς αἰμοπλοίων. Ο προνομιοῦχος διά της συγγραφῆς αὐτοῦ αναδίδεται να πληρώσῃ και 8 ο)ο των καθαρῶν κερδῶν εις το ταμείον του πτωχοκομείου.

Π περί εθῆν προληφθείσης άποπειρας κατά του Σουλτάνου εἰδήσις του Λαδίας, ήν και ήμεἰς εδημοσιεύσαμεν, διαψεύδεται έπισήμως ύπό της έν Παρισίους Όθωμανικῆς πρεσβείας.

Τά «Τελευταία Νέα του Βερολίνου» άγγέλλουσιν ότι όλως εξαίρετική τιμή θα άποδοθί εις τον νεαρόν βασιλέα της Σερβίας κατά την έν Πότσδαμ διαμωήν του. Έν κυνηγητικῇ εκδρομῇ μετά του αὐτοκράτορος, θά τῷ δοθί ή εύκαιρία να φονύσῃ μίαν των σπανίων λευκῶν ελάφων του Wildpark παρὰ το νίον άνάκτορον. Η τιμή αὐτη άπενεμήθη πρὸ έντων εις τον βασιλέα της Σουηδίας.

Κατά τηλεγραφικὴν εἰδήσιν εκ Λιόχθιας παρὰ το πλιυρόν του άσθενοῦτος Τσάρου συνέρρευαν οὐ μόνον Μεγαλειότητες και Γψηλότῆτες αλλά και πλείστοι άνταπαριταί ρωσικῶν άγγλικῶν και γερμανικῶν έφημερίδων.

Κατά τάς εκ Σορίας εἰδήσεις των Εὐρωπαϊκῶν φύλλων, αἱ Βούλγαροι εἶνε άπηλπισμένοι με την κατάστασιν της υγείας του Τσάρου. Πάσα έλπις ταχείας μετά της Ρωσσίας συμφιλώσεως άπώλετο, λαμβανομένου ύπ' όφιν ότι οὐδμία ποτέ Αντιδασιλεία θα έρριψκινδύνευε εις τόσον σεβαρέν ζήτημα ή μόνος αὐτός ο Αὐτοκράτωρ.

Κατά τάς εκ Βερολίνου εἰδήσεις, ο επίσκοπος «Reichsanzeiger» άγγέλλει ότι ή Γαλλική Κυβερνήτις άπένειμεν εις τον έν Παρισίους στρατιωτόν άκόλουθον της Γερμανικῆς Πρεσβείας ταγματάρχην Σούσκεν, το παράσημον της Λεγεῶνος της τιμῆς, ότι δέ και του Γερμανοῦ αὐτοκράτορος την άδειαν του να δεχθί και ίφερῃ αὐτόν. Η πράξις αὐτη της Γαλλικῆς Κυβερνήσεως συσχετίζεται άναμφιδόλως με την ύπό του αὐτοκράτορος Γουλιέλμου παρασχεθείσαν συγγνώμην εις τοὺς δύο Γάλλους αξιωματικούς, τοὺς συλληθέντας και καταδικασθέντας έπί κατασκοπεία και με την στάσιν της Μεγαλειότητός του έπί τη εύκαιρία του θανάτου του Προέδρου Καρῶ και του στρατηγ. Ο Μάκ Μάων.

